ੴ

आसा दी वार

अध्यात्माकडे प्रवास

मराठी अनुवाद

SikhBookClub.com

SGGSONLINE.COM

निर्देशांक

1. आसा दी वार -- 1
2. अरदास-प्रार्थना --- 54
3. आत्म्याचा मार्ग -- 58
4. प्रवासासाठी तत्वज्ञान -- 60
5. महिलांची भूमिका --- 62
6. पगडीचे महत्त्व --- 65
7. आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -- 67

🙏🙏🙏We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at https://sggsonline.com/donation

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
सर्वांचा स्वामी परमपिता परमेश्वर आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तोच सृष्टीचा निर्माता आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, किंबहुना, त्याची सर्वांवर समान दृष्टी आहे, तो कालातीत ब्रह्मदेवाच्या रूपाने अमर आहे, जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तो मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित झाला आहे आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला प्राप्त करता येते.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
आसा महला १ ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥
श्लोकांसह वार आणि श्लोक हे प्रथम गुरुंनी लिहिलेले आहेत, ते टुंडा-अस राजाच्या सुरात गायले जातात.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥
मी माझ्या गुरूला प्रेमाने शरण जातो.

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥
ज्याने आध्यात्मिकरित्या मानवांना देवदूतांकडे उन्नत केले आहे आणि असे करतांना त्याने जास्त वेळ घेतला नाही.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥
जरी शंभर चंद्र उगवले आणि हजारो सूर्य चमकले तरी

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥
जगात इतका प्रकाश असूनही गुरूशिवाय पूर्ण अंधारच असेल म्हणजेच आपण इतर स्त्रोतांकडून विविध प्रकारचे ज्ञान मिळवू शकतो परंतु गुरूशिवाय आपल्याला खरे ज्ञान किंवा दैवी ज्ञान मिळू शकत नाही. ॥ २॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥
हे नानक! जे लोक आपल्या गुरूचे स्मरण करत नाहीत आणि आपल्या मनात जे स्वत:ला खूप हुशार मानतात,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥
ते व्यर्थ समजून शेतात टाकून दिलेल्या तीळासारखे निरुपयोगी मानले जातात.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥
गुरु नानक म्हणतात की ते निरुपयोगी तीळ शेतात तसेच टाकून दिले जातात आणि त्यांचे शंभर स्वामी बनतात.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥
निरुपयोगी तीळ फुलतात आणि त्यांची भरभराट होत असल्याचे दिसते परंतु त्यांच्यात राख शिवाय काहीही भरलेले नसते. त्याचप्रमाणे जे गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करीत नाहीत ते समृद्ध असूनही आध्यात्मिकरित्या मेलेले असतात. ॥ ३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥
परमेश्वर स्वयंभू आहे. त्याने स्वत:च स्वत:ला निर्माण केले आणि त्याने स्वत: त्याचे गौरव निर्माण केले.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥
दुसरे म्हणजे, त्याने निसर्गाची निर्मिती केली आणि त्यात बसून तो आपल्या जगाचा विस्तार आनंदाने पाहत आहे.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तू स्वतःच जगाचा दाता आणि सर्व प्राण्यांचे निर्माता आहात आणि आपल्या सुखाने, आपण त्यांच्यावर आपली कृपा प्रदान करता.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥
हे परमेश्वरा! तूच सर्वांचा जाणता आहेस, तुझ्या इच्छेनुसार सर्व प्राणिमात्रांना तू प्राण देतो आणि हरण करतो.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥
आपल्या निर्मितीचे चमत्कार परमेश्वर मोठ्या उत्सुकतेने पाहात आहे.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा! तुझ्या निर्मितीचे सर्व खंड आणि विश्व सत्य आहेत.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥
सत्य (चिरंतन) आपले जग आहेत आणि आपली निर्मिती सत्य आहे.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥
आपली सर्व कृती आणि सर्व विचार सत्य आहेत.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
आपली आज्ञा खरी आणि दरबार सत्य आहे.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
तुझी आज्ञा आणि वचन सत्य आहे.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥
हे परमेश्वरा! तुमची कर्मे सत्य आहेत आणि नामरूपी परवाना देखील सत्य आहे.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥
तुमच्यावर ध्यान करणारे लाखो लोकही तुम्हाला सत्य म्हणतात.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥
परमेश्वराकडेच सर्व शक्ती आणि सामर्थ्य आहे.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥
तुझा महिमा आणि तुझी प्रतिष्ठा सत्य आहे.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
हे परमेश्वरा! तुझा हा स्वभाव सत्य आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥
हे नानक! जे परम सत्याचे चिंतन करतात, तेही सत्य आहेत.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥
परंतु जे जीव जन्म आणि मृत्यूच्या चक्रातून जात आहेत ते खोटेपणाने अडकले आहेत आणि ते परमेश्वरामध्ये विलीन होऊ शकत नाहीत. ॥ १॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण ज्याचे नाव सर्व जगात फार मोठे आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥
परमेश्वराची उपमा फार महान आहे, ज्याचा न्याय सत्य आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण त्याच्या निवासस्थान अटल आहे.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण तो आपल्या भक्तांच्या भावना जाणतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥
परमेश्वराची महानता महान आहे कारण तो सर्व लोकांच्या प्रेमाच्या भावना जाणतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥
परमेश्वराची स्तुती महान आहे कारण तो कोणाचाही सल्ला न घेता त्याचा आशीर्वाद देतो.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
महान त्याचे वैभव आहे कारण तो स्वत: सर्वस्व आहे.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥
हे नानक! त्या परमेश्वराचे कार्य सांगता येत नाही.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥
देव जे काही करतो, करतो किंवा इच्छा करतो ते त्याची इच्छा असते. २ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥
हे जग खऱ्या परमेश्वराचे घर आहे आणि परम सत्य तिथे राहते.

ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥
तो त्याच्या आज्ञेने काही जीवांना आत्मसात करतो आणि त्याच्या आज्ञेने अनेक जीवांचा नाश करतो.

ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
परमेश्वर त्याच्या इच्छेनुसार तो काही मनुष्यांना मायेतून बाहेर काढतो आणि काही लोकांना मायेच्या जाळ्यात वसवतो.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥
सांसारिक संलग्नकांमधून कोणाची सुटका केली जाईल हे कोणीही सांगू शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥
हे नानक! हे रहस्य फक्त गुरूंनाच कळते, ज्याला परमेश्वर स्वतः ज्ञानाचा प्रकाश देतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥
हे नानक! जीवांची उत्पत्ती केल्यावर परमेश्वराने धर्मराजांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब देण्यासाठी नेमले
आहे.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
तेथे मनुष्यांचा केवळ सत्याच्या आणि सत्याच्या आधारे न्याय केला जातो; खोट्या (वाईट व्यक्ती) चिन्हांकित केल्या जातात आणि खऱ्या लोकांपासून त्यांना विभक्त केले जाते.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥
खोट्या लोकांनापरमेश्वराच्या दरबारात स्थान मिळत नाही आणि त्यांना मोठ्या अपमानात त्रास सहन करावा लागला आहे.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥
हे परमेश्वरा! ज्याच्या मनात तुमचे नाव आहे ते जीवनाचा खेळ जिंकतात आणि जे अप्रामाणिक आहेत ते जीवनाचा खेळ हरतात.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥
मनुष्याच्या कर्माचा लेखाजोखा लिहिण्यासाठी परमेश्वराने धर्मराजाची नेमणूक केली आहे. ॥ २॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महाला १॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥
हे परमेश्वरा ! तुम्ही तयार केलेले नाद आणि तुम्ही रचलेले वेद अद्भुत आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥
परमेश्वराने निर्माण केलेले अद्भुत प्राणी आहेत आणि त्यांची विविध प्रजाती आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥
विविध प्रकारचे आकार आणि रंग आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥
सदैव नग्न अवस्थेत फिरणारे ते सर्व प्राणी पाहून मला फार आश्चर्यचकित होतो.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥
मी आश्चर्यकारकपणे पाहत आहे की कुठेतरी वारा वाहत आहे आणि कुठेतरी पाणी वाहते आहे,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥
हे आश्चर्यकारक आहे की अनेक प्रकारे अग्नी अद्भुत खेळ खेळते.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥
धरतीचे अस्तित्व ही देखील आश्चर्याची बाब आहे आणि सजीवांच्या उत्पत्तीचे चार स्त्रोत देखील आश्चर्यचकित करणारे आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥
सजीव प्राणी जे पदार्थांची चव घेण्यात गुंतलेले आहेत तेही आश्चर्यचकित करणारे आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥
आश्चर्यकारक अशी प्रक्रिया आहे ज्याद्वारे लोक एकत्र येत आहेत किंवा वेगळे केले जात आहेत.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥
संसारातील काही लोकांची भूक आणि काही लोकांचे आरामाचे जीवन हेही आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥
परमेश्वराची स्तुती आणि महिमा देखील आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥
काही मनुष्यांचे चुकीच्या मार्गावर जाणे आणि नंतर पुन्हा योग्य मार्गावर येणे देखील आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥
परमेश्वर आपल्या जवळ आहात याउलट काही लोक म्हणतात की परमेश्वर आपल्या दूर आहात, हे आश्चर्यकारक आहे.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥
ते भक्त अद्भूत असतात जे स्वतःच्या डोळ्यांनी परमेश्वराला प्रत्यक्ष पाहतात.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥
नानक म्हणतात की हे परमेश्वरा! तू निर्माण केलेल्या सृष्टीतील अद्भुत चमत्कार पाहून मी आश्चर्यचकित झालो आहे.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥
तुमच्या सृष्टीतील हा अद्भुत चमत्कार केवळ तूच समजू शकतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
जे काही पाहिले आहे, किंवा जे काही ऐकले आहे, हे सर्व निसर्गात आहे, भीती आणि आनंदाचे सार निसर्गानुसार आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥
ही तुमची शक्ती आहे, जी पाताळ आणि आकाशात आणि विश्वाच्या सर्व प्रकारांमध्ये प्रदर्शित केली जात आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥
वेद, पुराणे, शरियत इत्यादी हे धर्मग्रंथ निसर्गानुसार आहेत आणि सर्व विचार निसर्गानुसार आहेत.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥
निसर्गानुसार खाणे, पिणे आणि परिधान करणे आहे आणि निसर्गाद्वारे सर्वत्र प्रेम जाणवते.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥
आपल्या सामर्थ्याने सर्व प्रकारच्या आणि रंगांच्या प्रजाती येतात; आपल्या सामर्थ्याने जगातील जिवंत प्राणी अस्तित्वात आहेत.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
सृष्टीनुसार चांगल्या-वाईट गोष्टी आहेत, सृष्टीनुसार आदर आणि अभिमान आहे.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥
सृष्टीनुसार वारा, पाणी आणि अग्नि आहे, सृष्टीनुसार पृथ्वी आणि माती आहे.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥
हे परमेश्वरा! ही सर्व तुझी निर्मिती आहे, तूच तुझ्या सृष्टीचा स्वामी आणि निर्माता आहेस आणि तुझ्या पवित्र नावामुळे तुझा गौरव झाला आहे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार त्याच्या सृष्टीवर लक्ष ठेवतो आणि कार्य करतो, तो सर्वव्यापी आहे आणि त्याच्या निर्देशानुसार सर्व काही करतो.॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਆਪੀਨ੍ਹ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥
जीवनातील वेदना आणि सुख उपभोगल्यानंतर, मृत्यूनंतर शरीर धुळीत मिळते म्हणजेच आत्मा शरीरातून निघून जातो.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्ती मोठ्या अभिमानाने सांसारिक व्यवहारात अडकला तेव्हा त्याच्या गळ्यात साखळी घालून त्याला परमेश्वराच्या दरबारात नेले जाते.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
तेथे त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा अहवाल जोडला गेला आहे आणि त्याला समजावून सांगितले.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥
दंड मिळाल्यावर त्याला जागा मिळत नाही,आता त्याचे रडणेही कोण ऐकणार?

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
अज्ञानामुळे मनुष्याने आपला जन्म व्यर्थ व्यर्थ वाया घालवला आहे.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच वारा वाहत राहतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच (इच्छेनुसार) हजारो नद्या वाहतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या भीतीनेच अग्नी नियुक्त केलेली कार्ये करत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच पृथ्वी सृष्टीचा भार सहन करीत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥
परमेश्वराच्या आज्ञेनेच इंद्र मेघ बनून डोक्यावर ओझे घेऊन फिरतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥
परमेश्वराच्या भीतीमध्ये धर्मराज घाबरून त्यांच्या दारात उभा आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥
सूर्य आणि चंद्र केवळ देवाच्या भीतीने सक्रिय असतात.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥
लाखो मैल प्रवास केल्यानंतरही त्याच्या प्रवासाला काही अंत नाही.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥
सिद्ध बुद्ध देवता आणि नाथ योगी केवळ देवाच्या भीतीनेच हालचाल करतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥
त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये आकाश सर्वत्र पसरले आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥
महान योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष केवळ ईश्वराच्या भीतीने सक्रिय असतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥
त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये, मानव आणि प्राणी यांचे पुष्कळ लोक जन्म घेतात आणि मरतात.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥
परमेश्वराच्या भीतीने प्रत्येकाचे भवितव्य ठरते.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥
हे नानक! केवळ एकच सत्यस्वरूप, निराकार परमेश्वर निर्भय आहे. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला ॥१॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥
हे नानक, फक्त निरंकार प्रभूच घाबरत नाहीत, रामांसारखे इतर जण त्यांच्या चरणांची धूळ आहेत.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥
कृष्णाबद्दल अनेक कथा जगात प्रचलित आहेत आणि अनेक पंडित वेदांचे पठण करतात.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥
बरेच भिकारी नर्तक असतात आणि वारंवार पानावर जातात.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥
जादूगार बाजारात आपली जादू करतात, खोटे भ्रम निर्माण करतात.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥
ते राजे आणि राण्या असल्याचे भासवतात आणि मूर्खपणाचे बोलतात.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥
ते लाखो रुपये किंमत असलेले कानातले आणिलाखो रुपये किंमत असलेले हार घालतात.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥
हे नानक! ज्या शरीरावर ते दागिने घालतात ते शरीर शेवटी राखच होते.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥
केवळ शब्दांद्वारे दैवी ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही. दैवी ज्ञान कसे मिळवायचे हे स्पष्ट करणे लोखंडासारखे अत्यंत अवघड कठीण आहे.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥
जर परमेश्वराची आपल्यावर कृपा झाली तर ज्ञान प्राप्त होते, याउलट हुशारी आणि कपट हे आपला नाश करणारे आहेत. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
परमेश्वराने आपली दयाळू कृपा आपल्यावर केली, तर त्याच्या कृपेने आपल्याला गुरूची प्राप्ती होते.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
हा आत्मा अनेक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतो, पण सद्गुरुंच्या आश्रयाने आल्यावर सतगुरुंनी त्याला शब्दाचे रहस्य सांगितले.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥
हे जगातील सर्व लोकांनो! काळजीपूर्वक ऐकतात, सद्गुरू इतका महान दाता कोणी नाही.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
जो मनुष्य आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतो त्याला सद्गुरू मिळतो आणि सत्याची प्राप्ती सद्गुरूद्वारे होते.

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥
केवळ सद्गुरूच सत्याचे रहस्य समजावून सांगतो. ॥४॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ॥
हे जग देवाच्या नाटकासारखे आहे ज्यात सर्व घड्याळ नृत्य करणाऱ्या गोपी आहेत आणि मिल्कमेडसारखे आहेत आणि सर्व प्रहर (तीन) कृष्णासारखे आहेत.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥
या सांसारिक नाटकात, वारा, पाणी आणि अग्नी गोरास लीलेतील पात्रांचे अलंकार आहेत आणि आणि सूर्य-चंद्र हे दोन अवतारांसारखे आहेत.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥
संपूर्ण पृथ्वी आवश्यक संसाधने प्रदान करते आणि या नाटकात काम करण्यासाठी सांसारिक अडथळे आवश्यक पुरवठा आहेत.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥
(सांसारिक भ्रमांच्या या नाटकात) हे नानक! दैवी ज्ञानाशिवाय, संपूर्ण मानवता मृत्यूच्या राक्षसाने फसविली आणि खाऊन टाकली आहे.

ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥
(समाजाची अद्भुत विडंबना आहे ती म्हणजे) शिष्य ढोल वाजवतात आणि त्यांचे गुरु नृत्य करतात.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਹਿ ਸਿਰ ॥
नृत्य करताना ते त्यांच्या पायाभोवती फिरतात आणि डोके हलवितात.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥
त्यांच्या डोक्यावर, केसांवर धूळ साचते.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
त्यांना बघून लोक हसतात आणि मग आपल्या घरी जातात.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥
अन्न मिळविण्यासाठी ते ढोल वाजवितात.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥
तो पृथ्वीवर साष्टांग दंडवत करतात.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ॥
ते गोपी आणि कान्हा म्हणून गातात.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥
ते सिता, रामा बनून गातात.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
परमेश्वर निर्भय आणि निराकार आहे; त्याचे नाव खरे आहे.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥
संपूर्ण विश्व त्या परमेश्वराची निर्मिती आहे.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥
केवळ तेच भक्त त्याला प्रेमळ भक्तीने परमेश्वराचे नामस्मरण करतात, ज्यांना परमेश्वराची कृपा लाभते.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ज्यांच्या मनात परमेश्वराला संतुष्ट करण्याची तीव्र इच्छा आहे; ते लोक आपले जीवन आनंदाने जगतात.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥
गुरूंचा विचार करताना, ज्यांनी ही शिकवण शिकली आहे;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥
परमेश्वर त्यांच्यावर कृपा करून त्यांना दुर्गुणांच्या सांसारिक महासागर पार करण्यास मदत करतो.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥
अनेक तेलाच्या घाण्या, चरक, पीठ गिरण्या आणि चाके आहेत.

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥
वाळवंटात असंख्य, अगणित वादळे येतात.

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥
धान्य काढण्यासाठी अनेक यंत्रे आहेत.

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥
पक्षी फिरतांना श्वास घेत नाहीत.

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥
अनेक वस्तू आणि लोखंडी उपकरणे कठड्यावर ठेवून फिरवल्या जातात.

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥
आणि आता, यंत्र आणि गोल फिरणाऱ्या वस्तू यांची संख्या मोजणीला अंत नाही.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥
जे प्राणी मायेच्या बंधनात अडकतात, त्यांना धर्मराज त्यांच्या कर्मांनुसार फिरवतात.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण त्याच्या मागील कर्मांवर आधारित नियतीनुसार कर्म करत असतात.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥
जे आयुष्यभर धावतात ते त्यांच्या अंतिम प्रवासावर रडू शकतात.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥
ते उच्च आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करीत नाहीत किंवा ते सांसारिक कार्यात कुशल होत नाहीत.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥
त्यांचे सर्व नृत्य आणि उडी मारणे हे केवळ मनाचे मनोरंजन आहे.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥
हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे भय असते, त्यांच्या हृदयातच त्याचे प्रेम असते.
॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुझे नाव निराकार आहे आणि जर तुझे प्रेमळ भक्तीने नामस्मरण केले तर मनुष्याला सर्व दुःखातून मुक्ती मिळते.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥
आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याचे आहेत; त्याला आपल्याला निर्वासित करण्यास सांगणे हा एक अपव्यय आहे.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥
आपण आपल्या कल्याणासाठी तळमळ असल्यास, सद्गुणी कृत्ये करा आणि नम्र राहा.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥
जरी एखाद्या शक्तिशाली व्यक्तीला म्हातारपण दूर ठेवायचे असले तरी म्हातारपण त्याच्याच वेषात येते.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥
जेव्हा माणसाच्या आयुष्य तास संपते तेव्हा या जगात कोणीही जगू शकत नाही, म्हणजेच आयुष्य संपल्यानंतर फक्त मृत्यू येतो. ॥ ५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥
मुस्लिम इस्लामिक कायद्याचे कौतुक करतात; ते वाचतात आणि त्याचे पालन करतात.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥
त्यांच्या मते, परमेश्वराचा सेवक केवळ तेच आहेत जे परमेश्वराला पाहण्यासाठी इस्लामिक नियमांचे काटेकोरपणे पालन करतो.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥
हिंदू त्यांच्या शास्त्रवचनांद्वारे प्रशंसनीय, सुंदर आणि अमर्याद परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥
ते तीर्थयात्रेच्या पवित्र मंदिरात स्नान करतात, फुलांचे अर्पण करतात आणि मूर्तीसमोर धूप जाळतात.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨ੍ਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
योगी समाधी (ध्यान) लावून परमेश्वराचे चिंतन करतात आणि सृष्टीनिर्मात्याला 'अलख' नावाने संबोधतात.

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥
परमेश्वराचे सूक्ष्म रूप आहे, त्याचे नाव निरंजन आहे आणि हे जग त्या परमेश्वराचे शरीर आहे.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥
धर्मादाय विचार धर्मादाय लोकांच्या मनात समाधान आणते.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ते स्वार्थी हेतूने प्रेम देतात, कारण ते परमेश्वराला जे देतात त्यापेक्षा हजारो पट जास्त मागतात आणि जगाने त्यांच्या देणगीचे गौरव करावे अशी त्यांची अपेक्षा आहे.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥
दुसरीकडे, चोर, व्यभिचारी, खोटारडे, वाईट आणि दुष्ट लोकही या जगात आहेत,

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥
वाईट कृत्यांमध्ये गुंतून त्यांच्या मागील कर्मफळ भोगून ते जगातून रिक्त हाताने निघून जातात.

त्यांनी कोणतेही चांगले कार्य केले आहे का?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥
या संसारात आणि आकाशात राहणारे, पाण्यात आणि जमिनीवर राहणारे विविध प्रकारचे जीव-जंतू आहेत.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥
हे परमेश्वरा ! त्या प्राण्यांनी काय मागितले हे फक्त तुम्हाला माहिती आहे. त्यांच्या स्थिरतेसाठी ते तुझ्यावर अवलंबून असतात.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
हे नानक! भक्तांना नेहमीच देवाची स्तुती करण्याची उत्कट इच्छा असते आणि शाश्वत नाव हे त्यांचे एकमेव समर्थन आहे.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥
ते नेहमी चिरंतन आनंदात राहतात, आणि सद्गुणी लोकांसाठी खूप नम्र असतात.

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥
जेव्हा मुस्लीम व्यक्ती मरण पावतो तेव्हा त्याचे शरीर मातीत पुरवले जाते म्हणजेच दफन केले जाते आणि त्याच्या शरीराची जेव्हा माती बनते तेव्हा ती माती एका कुंभाराकडे येते,

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
त्यावेळी तो कुंभार त्या मातीपासून भांडी आणि विटा बनवतो, त्यासाठी ती माती जेव्हा भट्टीत जळताना त्यातून ओरडण्याचा आवाज येतो.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥
भट्टीत जळत असताना, ही माती (मुसलमानांचे अवशेष) नरकात जळत असल्यासारखे दिसते.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥
गुरू नानकजी सांगतात की ज्याने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे, त्या परमेश्वरालाच माहिती आहे की मृत शरीराला जाळणे योग्य आहे की त्याला मातीत पुरविणे. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
सद्गुरुंशिवाय कोणालाही परमेश्वराची जाणीव झालेली नाही आणि कधी होणारही नाही कारण

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
परमेश्वराने स्वतःला सद्गुरुंच्या अंतरात्म्यामध्ये स्थान दिले आहे आणि स्वतःला प्रकट करून ते जाहीरपणे घोषित करतात.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, जो मनुष्य सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याशी आसक्ती काढून टाकतो तो कायमचा मुक्त होतो.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥
सर्वात उदात्त हा विचार आहे, ज्याने आपले मन परमेश्वरासमोर आत्मसात केले आहे, त्याने जगाला जीवन देणाऱ्या परमेश्वराला प्राप्त केले आहे.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥
अहंकारामध्ये (ज्या राज्यात स्वत:ला परमेश्वरापासून वेगळे मानतो) एक व्यक्ती जगात येते आणि अहंकाराने तो या जगातून निघून जातो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥
त्याने अहंकारमध्ये जन्म घेतला आणि अहंकारामध्येच मरण पावला .

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥
मनुष्य अहंकारानेच तो कोणाला काही देतो आणि अहंकारानेच काहीही घेतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच धन मिळवितो आणि अहंकारामध्येच तो सर्व प्राप्त केलेले धन गमावतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच सत्य किंवा खोटे बोलतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच पाप किंवा पुण्याचे कर्म करत असतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥
अहंकारामुळे कधीकधी एखाद्या व्यक्तीजवळ सर्व सुखसोयी असतात तर आणि कोणाही यामुळेच वेदना सहन कराव्या लागतात.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥
अहंकारामुळेच काही व्यक्ती आनंदी असतात तर काही व्यक्ती दु:खी असतात.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥
अहंकारामध्येच कधीकधी मनुष्याचे मन वाईट विचारांनी दूषित होते तर या अहंकारामुळेच कधीकधी मनुष्य तीर्थस्थानी स्नान करून आपले पाप धुतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥
मनुष्य अहंकारामध्येच कधीकधी सामाजिक स्थिती आणि त्याचा सामाजिक दर्जा हरवून बसतो.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥
अहंकारामुळेच मनुष्य कधीकधी मूर्ख तर कधीकधी बुद्धिमान बनतो.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥
परंतु या अहंकारामुळेच त्याला कधीच मुक्तीचे रहस्य समजत नाही.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥
अहंकारामध्ये राहणारे व्यक्ती एकतर सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याच्या प्रेमामध्ये गुंतलेले असतात किंवा अज्ञानाच्या अंधारात राहतात.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥
अहंकारामध्ये राहणारे व्यक्ती पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥
जेव्हा एखाद्या व्यक्ती अहंकारापासून मुक्त होतो, तेव्हा त्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाण्याचा मार्ग माहीत होतो.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥
आध्यात्मिक ज्ञानाशिवाय, एखादी व्यक्ती निरुपयोगी चर्चा आणि युक्तिवादांमध्ये पीडित राहते.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥
हे नानक ! परमेश्वराच्या आज्ञेनेच एखाद्याचे भाग्य लिहिले आहे.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥
जसजसे एखादी व्यक्ती इतरांना पाहते (विचार करते), तसेच विचार त्याच्या मनात विकसित होतात.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
हे अहंकाराचे स्वरूप आहे, की लोक अहंकाराने आपली कामे करत राहतात.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥
हा अहंकार मनुष्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकवून ठेवतो, त्यामुळे पुन्हा -पुन्हा त्याचा या पृथ्वीतलावर जन्म होतो.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥
अहंकार कुठून येतो? यापासून मनुष्याला कसे मुक्त केले जाऊ शकते?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥
हा अहंकार परमेश्वराच्या आदेशानुसार अस्तित्वात आहे; लोक त्यांच्याआधीच्या जन्मी केलेल्या कर्मानुसार भटकतात.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥
अहंकार हा एक जुनाट आजार आहे, परंतु त्याचे उपाय त्यातच आहे.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥
जर परमेश्वराने कृपा केली तर ती व्यक्ती गुरूच्या उपदेशानुसार आचरण करतो. हाच या आजाराचा उपचार आहे.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
नानक म्हणतात,हे मनुष्यांनो ऐका: अशाप्रकारे (परमेश्वराचे नामस्मरण करून), अहंकाराच्या आजारामुळे होणारे दु:ख दूर करता येते.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥
केवळ त्या समाधानी व्यक्ती, जे प्रेम आणि भक्तीने चिरंतन (देव) वर ध्यान करतात, खरोखर त्याची सेवा करतात.

ਓਨ੍ਹ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ते वाईट मार्गाचा अवलंब करत नाही तर चांगले कार्य करतात आणि धर्माच्या मार्गावर चालतात.

ਓਨ੍ਹ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥
ते सांसारिक बंधांपासून दूर होतात आणि अन्न आणि पाणी नियंत्रणात वापरतात. (जगण्यासाठी पुरेसे).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू महान दाता आहे आही तू सर्वांना आपला आशीर्वाद देतो.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥
पमेश्वराचे सदैव नामस्मरण करून, मनुष्याला कीर्ती प्राप्त करता येते.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥
फक्त परमेश्वरच असा आहे ज्याला सर्वांची संख्या आणि स्थिती माहीत आहे मानव, झाडे, तीर्थयात्रेचे पवित्र मंदिरे, पवित्र नद्या, ढग आणि शेतात.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥
विश्वामध्ये किती बेटे, खंड, जग आणि सौर यंत्रणा आहेत हे केवळ त्यालाच ठाऊक आहे.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥
केवळ अंडी, गर्भाशय, पृथ्वी आणि घाम यासारख्या निर्मितीच्या चार स्त्रोतांद्वारे जन्माला आलेल्या प्राण्यांविषयी त्याला माहिती आहे.

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥
हे नानक ! फक्त परमेश्वरालाच सर्व समुद्र, पर्वत आणि जिवंत प्राणी यांची संख्या माहीत आहे.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥
हे नानक ! परमेश्वरच या सृष्टीत मानवाची निर्मिती करतो आणि त्यांचे पालन-पोषण करतो.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥
जो या सृष्टीची निर्मिती करतो, तो परमेश्वरच त्या सृष्टीची देखभाल करतो.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥
जो या सृष्टीची निर्मिती करतो, तो परमेश्वरच त्या सृष्टीची काळजी घेतो.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥
तो परमेश्वर खूप दयाळू आहे, त्याला माझा कोटी-कोटी प्रणाम आहे. त्याच्या दरबार चिरंतन आहे.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥
हे नानक! जो परमेश्वराचे नामस्मरण करत नाही, त्याने हाताला धागा किंवा कपाळावर टिळक लावून काय अर्थ आहे?

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
एखादी व्यक्ती कोट्यवधी चांगल्या आणि सद्‌गुणी कर्म आणि असंख्य धर्मादाय कृत्य केले, तरी हे सर्व व्यर्थ आहे.

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥
जरी एखाद्या व्यक्तीने लाखो तीर्थयात्रेला जाऊन तप केले किंवा वनात जाऊन योगाभ्यास केला,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥
जरी त्याने युद्धभूमीत लाखो पराक्रम केले असेल किंवा युद्धभूमीत आपले प्राण गमावले असेल,

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
जरी वेद आणि पुराणचे ध्यान आणि वाचन करून मनुष्याला पुष्कळ आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त केले असेल,

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥
जो या सृष्टीचा निर्माणकर्ता आहे, त्या परमेश्वराने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे आणि एखाद्याच्या जन्माची आणि मृत्यूची वेळ पूर्वनिर्धारित केली आहे.

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥
हे नानक ! या सर्व हुशार युक्त्या खोट्या आणि निरुपयोगी आहेत. फक्त परमेश्वराचे नामाच सत्य आहे.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! फक्त तोच एकमेव सद्‌गुरू आहे, ज्याने सर्वत्र सत्याचा (नीतिमत्त्व) प्रसार केला आहे.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
तो एकटाच सत्य प्राप्त करतो, ज्याला तू ते सत्य देतो. मग तो व्यक्ती सत्याचे आचरण करतो.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ज्या मनुष्याला सद्‌गुरूची प्राप्ती होते, त्याला सत्याची प्राप्ती होते आणि सद्‌गुरू त्याच्या हृदयात सत्य निर्माण करतो.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
पण मूर्ख आणि स्वार्थी लोकांना सत्य काय आहे हे माहीत नाही त्यामुळे ते आपले जीवन व्यर्थ घालवतात.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥
असे लोक जगात का आले आहेत?

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥
जरी आपण अनेक पुस्तके वाचली असली की त्या पुस्तकांचे ढीग तयार होतील,

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥
जरी इतकी पुस्तके वाचली ज्याने अनेक खड्डे भरल्या जाऊ शकतात,

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥
जरी कितीही वर्षे अभ्यास केलेला असला किंवा वर्षातील कितीही महिने अभ्यास केलेला असला,

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥
आयुष्यभर अभ्यास केलेला असला, जोपर्यंत शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत अभ्यास केलेला असला तरी,

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात मान्य असणारी एकमेव गोष्ट म्हणजे त्यांची स्तुती गाणे आणि त्याचे नामस्मरण करणे. बाकी सर्व एखाद्याचे अहंकारात भटकण्यासारखे आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥
मनुष्य जितका अधिक लिहितो आणि वाचतो तितका तो अधिक अहंकारी आणि गर्विष्ठ बनतो.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥
मनुष्य जितका तीर्थयात्रेसाठी इतरत्र भटकतो, तो मनुष्य तितकाच निरर्थक बोलतो.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥
मनुष्य जेवढा धार्मिक वेष धारण करतो, तेवढाच तो आपल्या शरीराला दु:खी करतो.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
हे माझ्या मित्रा, आपण आपल्या स्वत:च्या कृतीचा किंवा कर्माचा परिणाम सहन करणे आवश्यक आहे.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥
काहीही न खाता, एखाद्या व्यक्तीने कोणत्याही आध्यात्मिक गुणांची कमाई केली नाही, तर त्याने आपल्या आवडीचा आनंद घेण्याची संधी गमावली आहे.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
द्विधा मनस्थितीमुळे मनुष्याला खूप त्रास होतो.

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥
जो कपडे घालत नाही, तो आपल्या शरीरावर हवामानाच्या बदलामुळे रात्री आणि दिवस दु:खी असतो.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥
मौन धारण केल्याने मनुष्याचे जीवन व्यर्थ होते. गुरूच्या शिकवणीशिवाय मनुष्याला अज्ञानाच्या झोपेतून कसे जागे केले जाऊ शकते?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥
जो अनवाणी पायी जातो, त्याच्या पायांना दुखापत करून स्वत:च्या कृतीमुळे ग्रस्त असतो.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥
जो मनुष्य उरलेले अन्न खातो आणि त्याच्या डोक्यावर राख टाकतो,

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
आंधळा मूर्ख (अज्ञानी) व्यक्तीने आपला सन्मान गमावला आहे.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
परमेश्वराचे नामस्मरण न करता त्याच्या दरबारात कोणत्याही वस्तूला किंवा गोष्टीला मंजूरी नाही.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥
एखादा जंगलात, स्मशानभूमीत राहतो.

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥
अशा आध्यात्मिकरित्या अंध व्यक्तीला परमेश्वराला ओळखण्याचा योग्य मार्ग माहीत नसतो, तो शेवटी पश्चात्ताप करतो.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
केवळ सद्‌गुरूला भेटणाराच शांतीचा आनंद घेतो.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
कारण तो त्याच्या मनात परमेश्वराचे नाम सदैव जपतो.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, तोच सद्गुरूला भेटतो.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥
मग कोणत्याही प्रकारच्या आशा आणि काळजीमुळे प्रभावित होत नाही आणि गुरूच्या शब्दाचे पालन केल्याने तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥
हे परमेश्वरा! तुमचे भक्त तुमच्या मनाला प्रसन्न करतात. ते आपल्या दारात आपले स्तुती गातांना शोभून दिसतात.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੑੀ ਧਾਵਦੇ ॥
हे नानक! जे परमेश्वराच्या कृपेपासून वंचित राहतात, त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय मिळत नाही आणि ते इतरत्र भटकत राहतात.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿੑ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥
असे काही लोक आहेत जे आपले मूळ असलेल्या परमेश्वराला ओळखत नाहीत आणि कोणत्याही आध्यात्मिक गुणवत्तेशिवाय ते स्वतःला महान समजतात.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥
हे परमेश्वरा! इतर लोक स्वत: उच्च सामाजिक स्थिती राहण्याचा दावा करताना, मी निम्न सामाजिक स्थिती असणारा एक सामान्य व्यक्ती आहे.

ਤਿਨੑ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥
जे तुमचे ध्यान करतात त्यांची मी फक्त संगती शोधत असतो.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
हे संपूर्ण जग जादूगारांच्या कृतीसारखे भ्रम आहे. या खोट्या जगात, खोटे (अल्पकालीन) राजा आहे आणि खोटे त्याचे विषय आहेत.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥
राजवाडे आणि वाडे खोटे आहेत आणि नाशवंत आहेत ते त्याच्यात राहतात.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥
सोने आणि चांदीचे दागिने खोटे आहेत आणि जे त्यांना परिधान करतात ते खोटे आहेत.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥
हे शरीर असत्य आहे, कपडे खोटे आहेत आणि हे सौंदर्य भ्रामक आहे.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥
पती आणि पत्नी यांच्यातील संबंध फारच कमी कालावधीचे असतात आणि ते खोट्या संघर्षांमध्ये वाया जात आहेत.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥
खोट्या लोकांना खोटेपणा आवडतो आणि तो सृष्टीच्या निर्मात्याला पूर्णपणे विसरतो.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥
जेव्हा संपूर्ण जग क्षणभंगुर आहे, तेव्हा मी कोणाशी मैत्री करू?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥
मनुष्यांना हे भ्रामक जग मधासारखे गोड वाटते आणि म्हणूनच हा खोटा भ्रम लोकांचा नाश करीत आहे.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥
हे परमेश्वरा नानक ही प्रार्थना करतो की तुमच्याशिवाय सर्व काही पूर्णपणे खोटे आणि भ्रामक आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥
जेव्हा परमेश्वर एखाद्या मनुष्याच्या हृदयात राहतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥
खोटेपणाची घाण काढून टाकली जाते आणि मन व शरीर दुर्गुणांपासून मुक्त होते.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
जेव्हा तो परमेश्वरावर प्रेम करतो तेव्हाच जगाबद्दलचे सत्य जाणून घेतो.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
परमेश्वराचे नाव ऐकून मन प्रसन्न होते; आणि मनुष्याला सांसारिक अडचणीतून स्वातंत्र्य मिळते.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥
जेव्हा त्याला जीवनाचा खरा मार्ग माहीत असतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥
शरीररूपी शेतजमीन तयार करून, तो त्यामध्ये निर्मात्याच्या नावाचे बीज पेरतो.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥
जेव्हा त्याला गुरूकडून खरी शिकवण मिळते तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥
इतर प्राणीमात्रांवर द्या करतो आणि आपल्या सामर्थ्यानुसार दान-पुण्य करतो.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
जेव्हा तो स्वतःच्या आत्म्याच्या तीर्थक्षेत्रात वास करतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥
सद्‌गुरूंकडून शिकवण मिळवताना ते आंतरिक स्वभावावर लक्ष केंद्रित करतात.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
सत्य सर्व आजारांचा उपाय आहे; आणि सत्यामुळेच सर्व पापांपासून मनुष्याची सुटका होते.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥
ज्यांच्या मनात सत्य विराजमान आहे, त्यांच्यासमोर नानक विनवणी करतात. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥
मी मन संतांच्या चरणाची धूळ मागतो म्हणजेच संतांची संगती मागतो; जर मला ती मिळाली तर मी स्वतःला खूप भाग्यवान मानतो.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥
खोट्या लोभाचा त्यागकरून आपण सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करायला पाहिजे.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
आपण केलेल्या कृतीप्रमाणेच आपल्याला फळ प्राप्त होते.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥
जर हे इतके पूर्वनिर्धारित असेल तर एखाद्याला नम्रपणे संतांची सेवा करण्याची संधी प्राप्त होते.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥
आपल्या मर्यादित बुद्धीमुळे, आपण निःस्वार्थ सेवेचे फळ आपण गमावतो. ॥ १० ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥
नीतिमान जीवन दुर्मिळ झाले आहे, खोटेपणा सर्वत्र पसरत आहे आणि लोक कलियुगाच्या पापांमुळे आणि दुष्टांमुळे भुतांसारखे वागत आहेत.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥
जे नीतिमान जगले (त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज लावले) ते सन्मानाने निघून गेले आहेत. ज्यांचे मन द्वैत विभाजित झाले आहे, त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज कसे उगवू शकते?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥
जर धान्य (बी) योग्य असेल आणि वातावरणही अनुकूल असेल तर धान्य (बी) योग्यप्रकारे अंकुरित होते म्हणजेच जर मन शुद्ध असेल, परमेश्वराकडे पूर्ण लक्ष केंद्रित केले असेल आणि वेळ वाया घालविला जात नसेल तरच परमेश्वराचे नाम मनुष्याच्या मनात अंकुरते.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥
हे नानक! आपण काळजी घेतली नाही तर कच्चे कापड सुंदर रंगले जात नाही.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥
त्याचप्रमाणे, शरीराला कठोर परिश्रमाची सवय लावली तर परमेश्वराच्या भीतीने या शरीरातील सर्व पापर नष्ट होतात आहे हे शरीर तेजस्वी बनते.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥
हे नानक! जेव्हा अशाप्रकारे मन परमेश्वराच्या प्रेमाने आणि भक्तीने भरले जाते, तेव्हा त्यात खोटेपणाचा विचार केला जात नाही. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥
(जगातील परिस्थिती दयनीय आहे, असे दिसते की) लोभ आणि पाप दोन्ही राजा आणि त्याचा मदतनीस बनले आहेत; आणि खोटेपणा मुख्य कार्यकारी आहे.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
वासना त्यांच्या मुख्य सल्लागारासारखी आहे, ते आपला सल्ला विचारतात आणि नंतर एकत्र बसून ते लोकांना फसविण्यासाठी वेगवेगळ्या मार्गांवर चर्चा करतात.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ज्ञानाच्या अभावामुळे त्यांचे विषय अज्ञानी आहेत, ते सांसारिक इच्छेच्या अग्नीने भरलेले आहेत आणि ते आध्यात्मिकरित्या मेलेले आहेत.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
तथाकथित ज्ञानी, नृत्य करतात आणि त्यांचे वाद्य वाजवतात, ते विविध प्रकारचे रूप धारण करून श्रृंगार करतात.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ते मोठ्या आवाजात हाक मारतात आणि युद्ध कविता गातात तसेच योद्धांच्या शौर्याच्या कथा सांगतात.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥
मूर्ख विद्वान आणि पंडितांना हुशार युक्तिवाद आणि युक्त्यांद्वारे सांसारिक संपत्ती गोळा करण्यास आवडते.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
नीतिमान लोक त्या बदल्यात परमेश्वराला तारणासाठी चांगले कर्म करतात आणि मोक्ष मिळविण्यासाठी सतत प्रयत्न करतात.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥
ते स्वतःला ब्रह्मचारी म्हणतात, आणि त्यांच्या घरांना सोडून देतात, परंतु त्यांना जीवनाचा खरा मार्ग माहीत नसतो.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥
प्रत्येकजण स्वत:ला परिपूर्ण म्हणतो; कोणीही स्वत:ला अपूर्ण म्हणत नाही.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥
हे नानक! एखाद्या व्यक्तीची खरी गुणवत्ता केवळ तेव्हाच ओळखली जाईल जेव्हा परमेश्वराच्या दरबारात मिळालेल्या त्याच्या सन्मानाच्या उपायाविरूद्ध त्या व्यक्तीचा न्याय केला जाईल.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
हे नानक! परमेश्वराने जे निवडले आहे ते नक्कीच होईल कारण तो स्वत: ते पाहत आहे (त्याच्या आज्ञेनुसार सर्व काही घडत आहे).

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
प्रत्येकजण त्यांच्या इच्छेनुसार गोष्टी करण्याचा उत्तम प्रयत्न करतो, परंतु निर्माणकर्ता जे करतो फक्त तेच घडते.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥
परमेश्वराच्या दरबारात, सामाजिक स्थिती आणि सामर्थ्य याचा अर्थ काहीही नाही, कारण तेथे संपूर्णपणे नवीन व्यक्तींशी सामना करावा लागतो. (कोणाचीही स्थिती शाश्वत नाही)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥
केवळ त्या काहींना चांगले किंवा सद्गुण मानले जाते, ज्यांना परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे खाते तपासले जाते तेव्हा त्यांना सन्मान मिळतो. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! सृष्टीतील ज्या जीवांच्या नशिबात तुम्ही आधीपासूनच हे सर्व लिहून ठेवले आहे, तेच जीव तुमचे नामस्मरण करू शकतात.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
या प्राण्यांच्या सामर्थ्यात काहीही नाही; तुम्हीच या सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥
हे परमेश्वरा ! या सृष्टीतील काही जीवांना तू स्वतः आश्रय देऊन स्वतः सोबत ठेवतो तर काहींना स्वतःपासून अलिप्त ठेवतो.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ज्याला तुम्ही स्वत:ला प्रगट केले आहे, त्याने गुरुच्या कृपेने तुम्हाला जाणवले आहे.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥
आणि ते सहजतेने सत्यात विलीन होतात. ॥ ११॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥
हे परमेश्वरा! तुमचे हे जग किती विचित्र आहे, जिथे दुःख हा उपाय बनतो आणि आनंद एक आजार बनतो. जिथे आनंद आहे तिथे दुःख नाही.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
हे परमेश्वरा! तू निर्माणकर्ता आणि प्रत्येक गोष्टीचा कर्ता आहेस, मी काहीच नाही. जरी मी प्रयत्न केला तरी काहीच घडत नाही.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥
हे सर्व व्यापणारा निर्माणकर्ता, मी स्वत:ला तुमच्यासाठी समर्पित करतो.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
तुझ्या मर्यादा ज्ञात केल्या जाऊ शकत नाहीत. ॥१॥ रहाउ ॥

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
तुझा प्रकाश संपूर्ण विश्वामध्ये व्यापलेला आहे आणि तुझा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे, तुझी सर्वशक्तिमान शक्ती सर्वव्यापी आहे.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥
हे परमेश्वरा! तू खरा गुरु आहेस; तुझी स्तुती खूप सुंदर आहे. जो तुमची स्तुती गातो, तो दुर्गुणांच्या महासागराला सहजतेने पार करू शकतो.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥
हे नानक! निर्माणकर्त्याची स्तुती गा; परमेश्वराला जे करणे योग्य वाटते तेच तो करतो. ॥ २॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २ ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥
योगीचे खरे कर्तव्य म्हणजे धर्म ज्ञान प्राप्त करणे; आणि ब्राह्मणांचे कर्तव्य (हिंदू याजक) वेदांवर अभ्यास करणे आणि त्यांचे चिंतन करणे हे आहे.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥
क्षत्रियाचे कर्तव्य रणांगणात धैर्याने लढणे आहे आणि शुद्रांचे कर्तव्य म्हणजे इतरांची सेवा करणे.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
परंतु सर्वांचे कर्तव्य म्हणजे परमेश्वराचे नामस्मरण करणे. नानक हा त्या व्यक्तीचा सेवक आहे ज्याला हे रहस्य माहिती आहे कारण तो मनुष्य पवित्र परमेश्वराचे मूर्त स्वरूप आहे. ॥ ३॥

ਮਃ ੨ ॥
महला २॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥
केवळ एकच परमेश्वर हा सर्व परमेश्वरांचा आत्मा आहे, अगदी परमेश्वरांच्या परमेश्वराचाही.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ਜ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥
सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करणारा परमेश्वर स्वतः त्यांचा आत्मा आहेत, हे रहस्य कोणाला समजले तर नानक हे त्यांचे सेवक आहेत, ते स्वतःच परमेश्वर आहेत. ॥४॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ज्याप्रमाणे मातीच्या भांड्यात पाणी साठवून राहते त्याचप्रमाणे पाण्याविना मातीचे भांडे बनू शकत नाही.

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥
त्याचप्रमाणे, दैवी ज्ञानाने मन दुर्गुणांपासून दूर ठेवले जाते, परंतु गुरूंच्या शिकवणीशिवाय दैवी ज्ञान प्राप्त करता येत नाही.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥
जर सुशिक्षित व्यक्ती पापी असेल तर त्याला शिक्षा होईल, परंतु सद्गुणी व्यक्ती जरी निरक्षर असली तरी त्याला शिक्षा होऊ शकत नाही.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥
जसे कर्म केले जातात, त्याचप्रमाणे प्रतिष्ठा प्राप्त होते.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥
म्हणून असा खेळ खेळू नका, ज्यामुळे तुम्हाला परमेश्वराच्या दरबारात पोहचूनही तुम्ही मानवी जन्माचा खेळ गमवाल.

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥
सुशिक्षित आणि निरक्षर लोकांच्या कर्मांचा न्याय परमेश्वराच्या दरबारात केला जाईल.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥
ज्या व्यक्तीने गुरूच्या शिकवणुकीचे पालन करण्याऐवजी जिद्दीने स्वतःच्या मनाचे पालन केले आहे त्याला परमेश्वराच्या दरबारात शिक्षा होते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥.
हे नानक! मानवी शरीर, जे सर्व प्रजातींमध्ये सर्वोच्च आहे, रथ (नैतिक मूल्ये) आणि सारथी (मार्गदर्शक तत्त्वे) आहे.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥
प्रत्येक युगात ही मूल्ये आणि मार्गदर्शक तत्त्वे बदलत राहतात; केवळ ज्ञानी लोकांना हे समजते.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
सत्ययुगात समाधान रथ (नैतिक मूल्य) होते आणि नीतिमत्त्व सारथी (मार्गदर्शक तत्त्व) होते.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
त्रेतायुगात रथ मानवी देह ब्रह्मचर्य होता आणि इच्छा हा सारथी होता.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥
द्वापर युगात प्रायश्चित्त रथ होता आणि उच्च नैतिक वर्ण सारथी होता.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥
कलयुगात, सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्यासाठी इच्छांचा अग्नी रथ आणि खोटेपणा हा सारथी आहे.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥
सामवेद म्हणतो की जगाचा स्वामी पांढरा पोशाख धारण करतो. त्या युगात प्रत्येकाने सत्याची इच्छा केली, सत्याने पालन केले आणि नीतिमान जगले.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥
ऋग्वेद म्हणतो की परमेश्वर सर्वत्र आहे, तो सर्वव्यापी आहे आणि भगवान राम नाव सर्वश्रेष्ठ आहे.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥
हे नानक! (ऋग्वेदानुसार), भगवान रामाचे नाव जप करून सर्व पापे नष्ट होतात, मग मर्त्य तारण प्राप्त करते.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥
यजुर्वेदाच्या वेळी (द्वापरमध्ये) परमेश्वराचे नाव यादव वंशात कृष्ण म्हणून प्रसिद्ध होते, ज्याने बळजबरीने चंद्रावलीची फसवणूक करून तिला आणले,

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥
त्याने आपल्या गोपी (महिला भक्त- सत्यभामा) साठी इंद्राच्या बागेतून पारिजात (कल्पवृक्ष) आणले होते आणि वृंदावनामध्ये लावले.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥
कलियुगात अथर्ववेद प्रसिद्ध झाला आणि त्यानुसार परमेश्वराची 'अल्लाह' आणि 'खुदा' ही नावे प्रसिद्ध झाली.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥
लोकांनी तुर्क आणि मुगलांची शक्ती स्वीकारली आणि ते निळे कपडे घालू लागले.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥
अशाप्रकारे चारही वेद आपापल्या काळानुसार स्वतःच्या सत्याचा दावा करतात.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥
हे चारही वेद वाचून आणि त्यांचे अध्ययन करून, लोक त्यांच्या मनात चांगले विचार विकसित करतात.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥
पण, हे नानक! केवळ जो परमेश्वरावर प्रेमळ प्रेम करतो आणि नम्र राहतो, त्याला मुक्ती प्राप्त होते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
मी माझे जीवन सद्‌गुरूला समर्पित करतो; ज्यांना भेटून मी सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
सद्‌गुरू ज्याने आपल्या शिकवणींद्वारे माझे मन इतके प्रकाशित केले आहे की जणू त्याने माझ्या दृष्टीने दैवी ज्ञानाचा मलम लावला आहे, ज्यामुळे मी जगाबद्दलचे सत्य पाहतो.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥
जे लोक आपल्या सद्‌गुरूचा त्याग करतात आणि स्वतःला दुसऱ्याशी जोडतात,
ते सांसारिक महासागरात बुडतात.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
केवळ काहींना हे समजले आहे की सद्‌गुरू जहाजासारखा आहे
(आपल्याला सांसारिक दुर्गुणांच्या महासागर पार करण्यासाठी)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥
आपल्या कृपेने तो दुर्गुणाच्या ऐहिक महासागराला पार करतो. ॥ १३॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥
सेमल झाड सरळ बाणासारखे असते; ते खूप उंच आणि खूप रुंद असते.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥
पण पक्षी येतात आणि त्याचे फळ खाण्याची आशा घेऊन त्यावर बसतात, ते निराश का निघून जातात?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥
कारण त्याची फळे चव नसलेली आहेत, फुले कोमेजलेली आहेत आणि पाने निरुपयोगी आहेत.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥
(त्याचप्रमाणे गोडवा आणि नम्रतेशिवाय, महानतेचा सर्व दिखावा काही उपयोगाचा नाही.)
हे नानक! नम्रतेसह गोडपणाची गुणवत्ता ही सर्व गुणांचे सार आहे.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥
प्रत्येकजण स्वत:च्या फायद्यासाठी इतरांसमोर वाकतो, पण इतरांच्या फायद्यासाठी नाही.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥
आपण हे लक्षात घेतले पाहिजे की जेव्हा वजनाच्या प्रमाणात काहीतरी ठेवले जाते तेव्हा कमी असलेली बाजू जड मानली जाते (त्याचप्रमाणे, जो नम्रता दर्शवितो तो एक चांगला व्यक्ती मानला जातो)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥
एक पापी, हरणाच्या शिकारीप्रमाणे, त्याच्या स्वार्थी हेतूसाठी तो झुकतो.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥
परंतु जर हृदय खोटेपणा आणि फसवणूकीने भरलेले असेल तर एखाद्याचे डोके खाली वाकवून नम्रता दाखवून काय प्राप्त केले जाऊ शकते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥
एक पंडित पवित्र पुस्तके वाचतो आणि दररोज प्रार्थना म्हणतो, आणि नंतर वादविवाद गुंतलेला.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥
तो दगडांची पूजा करतो आणि नंतर समाधीमध्ये असल्याचे भासवत असलेल्या बगळ्याप्रमाणे बसतो.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥
तो मुखाने सदैव खोटे बोलतो, आणि त्या त्याच्या खोटे बोलण्याला तो सुंदर चमकणाऱ्या दागिन्यासारखे इतरांसमोर ठेवतो;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥
तो दिवसातून तीन वेळा गायत्री मंत्र पठण करतो.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥
त्याच्या गळ्याभोवती एक जपमाळ आहे, आणि त्याच्या कपाळावर टिळक आहे- पवित्र चिन्ह असते;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥
प्रार्थना करताना तो नेहमी धोतर घालतो आणि त्याच्या डोक्यावर पगडी घालतो.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥
परंतु जर त्याला दैवी कृत्ये (परमेश्वराची स्तुती) माहीत असेल तर

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥
मग त्याला निश्चितपणे हे लक्षात येईल की या समजुती आणि विधी सर्व व्यर्थ आहेत.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥
हे नानक! पूर्ण विश्वासाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥
सद्‌गुरूंच्या शिकवणीशिवाय कोणालाही योग्य मार्ग सापडत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥
हे सुंदर शरीर सोडून जगातील निघून जाईल.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥
तो त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा परिणाम सहन करेल.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥
ज्या व्यक्तीने आपल्या इच्छेनुसार जीवन जगले आहे (त्याने इतरांना किती त्रास दिला आहे याची काळजी न घेता त्याच्या इच्छेनुसार कार्य केले आहेत) अशा छळ सहन करावे लागतील, जसे की परलोकात त्याला एका अरुंद, कठीण मार्गाने प्रवास करावा लागणार.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥
जेव्हा त्याच्या पापी कर्मांचा हिशोब होतो तेव्हा तो दु:ख सहन करताना खूप भयानक दिसतो.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥
तेव्हा त्याला त्याच्या दुष्कर्माचा खूप पश्चात्ताप होतो. ॥ १४ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥
हे पंडित ! करुणा, समाधान, ब्रह्मचर्य आणि कापसासारखा उच्च नैतिक चारित्र्याने बनलेला धागा,

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥
आत्म्याचा पवित्र धागा आहे; जर तुमच्याकडे असेल तर तो माझ्या गळ्यात घाला.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥
तो तोडला जाऊ नाही, तो घाणेरडा होऊ शकत नाही, तो जाळला जाऊ शकत नाही किंवा हरवला जाऊ शकत नाही.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥
हे नानक ! धन्य ते लोक आहेत, त्यांच्या मानेभोवती असा धागा आहे.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥
हा पवित्र धागा जो तू घालतोस, तो तू चार पैसे देऊन विकत घेतलास, तुझ्या यजमानाच्या चौक्यावर बसून त्यांच्या गळ्यात घातला,

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥
तेव्हा तू त्याच्या कानात उपदेश केलास की आजपासून तुझा गुरु ब्राह्मण आहेत.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥
पण जेव्हा तो मरतो, तेव्हा पवित्र धागा निघून जातो आणि आत्मा त्याच्याशिवाय निघून जातो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥
एक माणूस हजारो दरोडेखोरी, हजारो व्यभिचार, हजारो खोटेपणा आणि हजारो शाब्दिक गैरवर्तन करतो.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥
तो आपल्या सहकारी व्यक्तींविरूद्ध हजारो फसव्या आणि गुप्त कृती रात्रंदिवस करत असतो.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥
पवित्र धागा कापसापासून बनविला जातो आणि ब्राह्मण येतो आणि आणि तो घालण्यास भाग पाडतो.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥
घरी आलेल्या पाहुणांसाठी शेळी मारून जेवण तयार केले जाते आणिजेवायला दिले जाते, त्यानंतर प्रत्येकजण पवित्र धागा परिधान करण्यास सांगतो.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥
जेव्हा पवित्र धागा जुना होतो तेव्हा तो फेकून दिला जातो आणि दुसरा एक नवीन धागा परिधान केला जातो.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥
हे नानक! जर या धाग्यात दयाळूपणा असेल, समाधान असेल आणि सत्याची ताकद असेल तर आत्म्याचा हा धागा कधीही तुटत नाही. ॥ २ ॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥
जेव्हा आपण आपल्या अंतःकरणात त्याचे नाव आत्मसात करतो तेव्हाच आपण परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त करतो, कारण परमेश्वराची स्तुती करणे हा खरा पवित्र धागा आहे.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥
असा पवित्र धागा परिधान करून, परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त होतो. हा पवित्र धागा कधीही तुटत नाही.

ਮਃ ੧ ॥
महला १ ॥

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥
पंडित आपल्या इंद्रियांना आणि शरीरावर दुर्गुणांपासून रोखण्यासाठी धागा परिधान करत नाही.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥
दररोज तो पाप करीत आहे, आणि म्हणून अपमान केला जात आहे.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥
तो वाईट ठिकाणी जाण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या पायावर कोणताही पवित्र धागा घालत नाही आणि कोणत्याही वाईट कृत्यांपासून त्याला रोखण्यासाठी त्याच्या हातावर कोणताही धागा नाही.

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥
निंदा करण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या जिभेचा धागा नाही आणि वाईट हेतूने पाहणे थांबविण्यासाठी त्याच्या डोळ्यांवर धागा नाही.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥
जरी तो स्वत: नैतिक संयमाच्या कोणत्याही धाग्याशिवाय फिरत असला तरी तो इतरांना धागे बनवून बांधत असतो.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥
तो विवाह विधी पूर्ण करण्यासाठी पैसे घेतो;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥
त्यांच्या पत्रिका वाचून, तो त्यांना मार्ग दाखवतो.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥
हे मनुष्यांनो! लक्षपूर्वक पाहा आणि ऐका, ही किती आश्चर्यकारक गोष्ट आहे,

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥
की पंडित हा स्वत: आध्यात्मिकदृष्ट्या अंध असूनही स्वत:ला (बुद्धिमान) सुजन म्हणवून घेतो.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥
जेव्हा परमेश्वर दयाळू होतो आणि एखाद्यावर दया करतो तेव्हा तो त्याच्याकडून केवळ तेच कृत्य करून घेतो, जे त्याला संतुष्ट करते.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥
तो सेवक, ज्याला परमेश्वर त्याच्या आज्ञेचे पालन करण्यास प्रवृत्त करतो, तो खरोखर त्याची सेवा करतो.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥
त्याच्या आज्ञेचे पालन केल्याने तो परमेश्वराच्या दरबारात मान्य होतो आणि मग तो त्याच्याबरोबर विलीन होतो.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥
जेव्हा एखादा आपल्या स्वामीला संतुष्ट करतो तेव्हा तो त्याच्या मनात असलेल्या इच्छेनुसार फळ प्राप्त करतो.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥
मग, तो सन्मानाने परमेश्वराच्या दरबारात जातो. ॥१५॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
हे पंडित! एकीकडे तुम्ही गायी आणि ब्राह्मण यांच्यावर कर लादता आणि दुसरीकडे तुम्ही शुध्दीकरण करण्यासाठी स्वयंपाकघर शेणाने स्वच्छ करता. लक्षात ठेवा हे तुम्हाला दुर्गुणांच्या जागतिक महासागर पार करण्यास मदत करणार नाही.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥
तुम्ही धोतर घालता, कपाळावर टिळक लावता आणि माळ जपता, परंतु तुम्ही जेवणात मांस खाता.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥
हे भावा! आपल्या घरात, तुम्ही भक्तिपूजक उपासना करता, परंतु आपण बाहेर कुराण वाचता आणि मुस्लिम पद्धतीने आचरण करता.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥
आपल्या ढोंगीपणाचा त्याग करा,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥
कारण केवळ परमेश्वराचे नामस्मरण करूनच तुम्ही ऐहिक दुर्गुणांच्या महासागरात पोहू शकाल.
ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥
भ्रष्ट राज्यकर्ते, त्यांच्या दैनंदिन प्रार्थना सांगतात, परंतु ते इतरांवर अत्याचार करतात.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥
त्यांच्या मानेभोवती पवित्र धागा बांधून ते गरिबांवर अत्याचार करतात,

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥
त्यांच्या घरात, ब्राह्मण पुरस्कृत करण्यासाठी शंख वाजवतात.

ਉਨ੍ਹ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥
मग त्या ब्राह्मणांनाही त्या पदार्थांची तीच चव येते.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
त्यांच्याजवळ असलेली संपत्ती खोटी आहे आणि त्यांचा व्यापारही खोटा आहे.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥
ते खोटे बोलून त्यांचे उदरनिर्वाह करतात.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥
त्यांना लाज वाटत नाही आणि ते कोणत्याही नीतिमान कर्म करीत नाहीत.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
हे नानक! खोटेपणा सर्वत्र प्रचलित आहे.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥
कपाळावर टिळक लावतात आणि कमरेला भगव्या रंगाचे धोतर बांधतात,

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥
परंतु वास्तविक जीवनात, ते संपूर्ण जगावर अत्याचार करण्यास तयार असलेले सर्वात भ्रष्ट अधिकारी आहेत, जणू ते जगातील कसाई असून त्यांच्या हातात चाकू आहेत.

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥
निळे वस्त्र परिधान करून ते त्यांच्या मुस्लिम राज्यकर्त्यांची मान्यता प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करतात.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥
ते मुस्लिम राज्यकर्त्यांकडून पैसे स्वीकारतात, परंतु तरीही पुराणाची उपासना करतात.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥
मुस्लिम प्रार्थना वाचल्यानंतर ते शेळ्यांचे मांस खातात, मारले जातात (निर्दयपणे).

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥
आणि तरीही ते इतर कोणालाही त्यांच्या स्वयंपाकघरात प्रवेश करण्याची परवानगी देत नाहीत.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥
गायी-शेणाने स्वयंपाकघरातील मजला शुद्ध केल्यावर ते सीमा रेखा काढतात.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ते खोट्यपणाने चौकीच्या स्वयंपाकघरात येऊन बसतात.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥
ते इतरांना सांगतात, आमच्या स्वयंपाकघरात येऊ नका, नाहीतर आमचे स्वयंपाकघर आणि अन्न अशुद्ध होईल.

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥
परंतु त्यांच्या अपवित्र शरीरांसह ते वाईट कृत्ये करतात.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥
त्यांचे मन दुर्गुणांनी घाणेरडे आहेत, परंतु ते आपले तोंड स्वच्छ करून स्वच्छ करण्याचा प्रयत्न करतात.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥
हे नानक! प्रेम आणि भक्तीने परमेश्वराचे चिंतन करून

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
परमेश्वराची जाणीव होते, जेव्हा आपले मन शुद्ध होते (दुर्गुण आणि वाईट विचारांपासून मुक्त).

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥
परमेश्वर प्रत्येकावर आपले लक्ष ठेवतो आणि प्रत्येकाला त्याच्या कामात गुंतवून ठेवतो.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥
तो स्वतः सन्मान देतो आणि स्वतः त्यांना कृती करण्यास प्रवृत्त करतो.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
परमेश्वरच सर्वात महान आहे;त्याने निर्माण केलेली सृष्टी अनंत आहे. तो सर्व मनुष्यांना त्याच्या कामाला लावतो.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥
जर परमेश्वराने राजे-महाराजे यांच्यावर आपली कृपादृष्टी ठेवणे थांबविले तर ते सुद्धा अतिशय गरीब होतील,

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥
ते घरोघरी भीक मागत जात असतानाही कोणीही त्यांना भिक्षा देणार नाही. ॥ १६ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥
जर एखाद्या चोराने घर लुटले आणि चोरीच्या वस्तू त्याच्या पूर्वजांच्या नावाने श्राद्ध केले,

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥
तर परलोकात, या चोरलेल्या वस्तूंला ओळखले जाते, आणि त्याच्या पूर्वजांना चोर देखील मानले जाते.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥
(ब्राह्मण) या चोरीच्या वस्तू त्यांच्यापर्यंत पोहचविणाऱ्याचे हात कापले जातात; हा नीतिमान न्यायाधीशांचा न्याय आहे.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥
हे नानक! परलोकात केवळ तेच मिळते, जे मनुष्य आपल्या परिश्रमाने कमावतो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥
ज्याप्रमाणे स्त्री ही प्रत्येक महिन्याला मासिक पाळीच्या त्रासातून जात असते म्हणजे तिला खूप त्रास सहन करावा लागतो,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
त्याचप्रमाणे खोटेपणा खोट्या व्यक्तींच्या तोंडात नेहमीच प्रबळ असतो आणि ते नेहमी त्रास सहन करतात.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥
अशा लोकांना पवित्र म्हणता येणार नाही, जे केवळ आपले शरीर स्वच्छ करून बसून राहतात.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥
हे नानक! फक्त ते लोक पवित्र आहेत, ज्याच्या मनात सदैव परमेश्वर निवास करतो. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ज्यांच्या जवळ वाऱ्यापेक्षा वेगवान धावणारे घोडे असतात,

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
ज्यांनी त्यांच्या राण्यांना राहण्यासाठी त्यांच्या राजवाड्यांना अनेक रंगांचा उपयोग करून रंगविले आहे, घरे आणि मंडप आणि उदात्त वाड्यांमध्ये ते राहतात आणि या गोष्टींचा दिखावा करतात.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥
जे लोक आपल्या हृदयाला आकर्षित करणाऱ्या गोष्टींचा आनंद घेतात, परंतु परमेश्वराचा विचार करत नाहीत, ते त्यांच्या मानवी जीवनाचे उद्दीष्ट गमावतात.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
जे लोक इतरांना आदिश देऊन स्वतःचा उदरनिर्वाह करतात आणि आपल्या वाड्यांचे निरीक्षण करण्यात मृत्यूबद्दल विसरतात.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥
जेव्हा त्याच्यावर वृद्धावस्था येते तेव्हा ते तारुण्य गमावतात , म्हणजेच वृद्धत्वाने त्याचे तारुण्य नष्ट होते. ॥१७ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥
जर एखाद्याने अशुद्धतेची संकल्पना स्वीकारली तर सर्वत्र अशुद्धता असते.

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥
गाईचे-शेण आणि लाकडात कृमक असतात.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
जेवढे अन्नधान्य वापरले जाते, असा एकही धान्याचा दाणा नाही ज्याच्यात जीवन नाही.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
सर्वप्रथम, पाणी हेच सर्वांचे जीवन आहे, ज्याद्वारे सर्वकाही हिरवेगार राहते.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥
आपण अशुद्धतेपासून स्वतःचे संरक्षण कसे करू शकतो, कारण ही अशुद्धता आपल्या स्वयंपाकघरात नेहमीच असते?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥
हे नानक! या खोट्या श्रद्धेमुळे अशुद्धता दूर केली जाऊ शकत नाही; ते केवळ आध्यात्मिक ज्ञानाने स्वच्छ केली जाते. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥
मनाची अशुद्धता लोभ आहे आणि जिभेची अशुद्धता खोटेपणा आहे.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥
डोळ्यांची अशुद्धता म्हणजे दुसऱ्या माणसाच्या पत्नीचे सौंदर्य आणि वाईट हेतूने त्याची संपत्ती पाहणे.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥
कानांची अशुद्धता म्हणजे इतरांच्या निंदा ऐकणे.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥
हे नानक! कारण हे लोक हंसासारखे सुंदर दिसत असले तरी शेवटी त्यांना नरकातच जावे लागते. ॥२॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
सुतक हा केवळ एक भ्रम आहे, तो सुतकच्या भ्रमात अडकलेल्या लोकांनाच दिसतो.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
जन्म आणि मृत्यू त्याच्या आज्ञेच्या अधीन आहेत; परमेश्वराच्या इच्छेद्वारे आपण या जगात जन्माला येतो आणि योग्य वेळ आली की येथून निघून जातो.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
अन्नपदार्थ खाणे आणि पिणे हे देखील पवित्र आहे कारण परमेश्वर स्वतःच सर्व सजीवांना करून अन्न पुरवतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥
हे नानक! ज्यांना गुरूची हे शिकवणी समजली आहे, त्यांना सुतक लागत नाही. ॥३॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
सद्गुरूचे गुण गायिले पाहिजे, सदैव त्यांची स्तुती करायला पाहिजे आणि गुरूंना सर्वात मोठे मानले पाहिजे कारण ज्यांच्यामध्ये सर्वात मोठे गुण आहेत.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥
जेव्हा परमेश्वर आपल्याला गुरूंना भेटायला प्रवृत्त करतो, तेव्हा आपण हा त्यांच्यातील चांगलेपणा पाहू शकतो.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥
जर परमेश्वराची इच्छा असेल तर हे गुण त्याच्या मनात ही बिंबवले जातात म्हणजे विकसित होतात.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥
दयाळू बनून गुरु आपल्या मनातल्या वाईट गोष्टी काढून टाकतात.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥
जेव्हा परमेश्वर पूर्णपणे प्रसन्न होतो, तेव्हा जीवनाचे सर्व संपत्ती प्राप्त होते.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥
प्रथम, स्वत:ला शुद्ध करून, ब्रह्मण येतो आणि आंघोळ करून शुद्ध झाल्यावर स्वच्छ आसनावर येऊन बसतो.

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥
शुद्ध जेवण, जे इतर कोणीही स्पर्श केला नाही, त्याला आधी ठेवतो.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥
शुद्ध होऊन तो हे अन्न खातो आणि काही पवित्र श्लोक वाचण्यास सुरूवात करतो.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥
हे शुद्ध अन्न घाणेरड्या ठिकाणी (त्याचे पोट) टाकले जाते, तर अशा शुद्ध जेवणाच्या अशुद्धतेसाठी कोण दोष देईल?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ॥
(ब्राह्मणांच्या स्वतःच्या विश्वासानुसार), धान्य पवित्र आहे, पाणी पवित्र आहे; अग्नि आणि मीठ देखील पवित्र आहे; जेव्हा पाचवी गोष्ट तूप जोडली जाते तेव्हा अन्न शुद्ध आणि पवित्र होते.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥
जेव्हा हे शुद्ध अन्न पापी मानवी शरीराच्या संपर्कात येते तेव्हा शुद्ध आणि पवित्र अन्न इतके अपवित्र (मानवी कचरा) बनते की ते दुर्गंधी येते.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥
एक व्यक्ती, जो परमेश्वराचे नामस्मरण न करता चवदार पदार्थ खातो,

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥
हे नानक! हे मला माहीत आहे: अशा व्यक्तीला नेहमी तिरस्कारच सहन करावा लागतो. ॥१॥

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥
मनुष्य स्त्रीपासून जन्माला येतो, स्त्रीच्या गर्भातच मनुष्याचे शरीर तयार होते. साखरपुडा आणि विवाह स्त्रीशीच होतो.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥
स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भविष्यातील पिढ्या या जगात येतात.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥
जेव्हा एखाद्या पुरुषाची स्त्री मरण पावते तेव्हा तो दुसरी स्त्री शोधते; आपण जगाशी बांधील आहोत त्या स्त्रीद्वारेच आहे.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥
मग तिला वाईट का म्हणावे? ज्यांच्याकडून राजे जन्माला येतात.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥
स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय कोणताही जीव या जगात जन्माला येऊ शकत नाही.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
हे नानक! केवळ परमेश्वरच असा आहे, जो कोणत्याही स्त्रीपासून जन्मला येत नाही.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥
जो व्यक्ती सतत परमेश्वराची स्तुती गातो, त्याच्यावर नेहमी परमेश्वराचा आशीर्वाद असतो.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥
हे नानक! त्यांचे चेहरे परमेश्वराच्या दरबारात तेजस्वी होतात.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥
प्रत्येकजण या जगात भावनिक संलग्नक आहे, त्याला नेहमी बाहेर ठेवले जाते.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥
(शेवटी), प्रत्येकजण त्याच्या कर्मांचा हिशोब देतो.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥
मनुष्याने या जगात कायमचे राहण्याचे नियत नसल्यामुळे तर मग अहंकाराने का राहिले पाहिजे?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥
शहाणपणाचे हे शब्द वाचा आणि समजून घ्या की आपण कोणालाही वाईट म्हणू नये आणि मूर्खांशी वाद घालू नये. ॥१९॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥
हे नानक! जो नेहमी उद्धटपणे बोलतो, तो उद्धट होतो.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥
त्याला सर्वांकडून उद्धट म्हणून संबोधले जाते आणि अशी त्याची प्रतिष्ठा बनते.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥
असभ्य व्यक्ती लज्जास्पद आहे, आणि तो परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जात नाही.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥
असभ्य माणसाला मूर्ख म्हटले जाते आणि सर्वत्र त्याचा अपमान होतो.

ਮਃ ੧ ॥
महला १॥

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥
या जगात असे बरेच लोक आहेत जे आतून खोटे आहेत, परंतु बाहेरून त्यांनी आपला सन्मान स्थापित केला आहे.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥
जरी ते तीर्थयात्रेच्या साठ-आठ पवित्र मंदिरात स्नान करतात, तरीही त्यांच्या मनातून दुर्गुणांचा घाण निघून जात नाही.

ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ज्यांच्या अंत:करणात करुणा आणि दयाळूपणा आहे परंतु ते बाहेरून उद्धट दिसू शकतात, ते या जगातील सद्गुणी लोक आहेत.

ਤਿਨ੍ਹ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ਹੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥
त्याला परमेश्वराबद्दल खूप प्रेम आहे आणि तो सदैव परमेश्वराच्या दर्शनाच्या विचारात मग्न असतो.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ते देवाच्या प्रेमाने हसतात, प्रेमाने रडतात आणि शांत देखील असतात.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥
त्याला देवाशिवाय कोणाचीही पर्वा नाही, त्याचे खरे स्वरूप.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥
भू द्वारच्या रस्त्यावर बसून तो अन्न मागतो आणि दिले तरच खातो.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ॥
फक्त एकच देव आहे आणि त्याच्या सजीव प्राण्यांचे भवितव्य लिहिण्यासाठी फक्त एकच जाळे आहे. आपल्यात आणि तुमच्यात एकता आहे, म्हणजेच मोठ्या आणि लहानांमध्ये एकता आहे.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात प्रत्येकाच्या कर्माचा हिशोब होतो आणि गुन्हेगारी प्रवृत्तीच्या लोकांना त्यांच्या वाईट कर्माची शिक्षा मिळते. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! तुम्ही स्वत: सृष्टीची निर्मिती केली आहे, आणि त्यात आत्म्याच्या रूपात शक्ती तुम्हीच ठेवली आहे.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥
हे परमेश्वरा! स्वतः निर्माण केलेल्या सृष्टीत चांगले-वाईट कर्म करणाऱ्या जीवांनाही तुम्हीच निर्माण करून तुम्ही स्वत: निर्माण केलेल्यांची काळजी घेता.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥
जो कोणी या जगात आला आहे, निघून जाईल; सर्वांना त्याची पाळी आल्यावर या जगातून निघून जावे लागणार आहे.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
जो आपल्या आत्म्याचा स्वामी आहे आणि जीवनाचा आपला श्वास आहे - आपण आपल्या मनातील त्या गुरूला का विसरले पाहिजे?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥
त्याच्या नावाचे मनन करून आपण स्वतः परमेश्वरासोबत विलीन होण्याचे आपले कार्य पूर्ण केले पाहिजे. ॥२०॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥
हे कोणत्या प्रकारचे प्रेम आहे, जे द्वैताला चिकटून आहे (देवाशिवाय इतर कोणावर प्रेम करणे)?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
हे नानक! तो एकटाच खरा प्रेमी मानला जातो, जो आपल्या प्रिय (देव)च्या प्रेमामध्ये सदैव मग्न असतो.

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥
पण जो मनुष्य चांगल्या गोष्टी घडतात तेव्हा त्या आनंदाने स्वीकारतो आणि जेव्हा गोष्टी वाईट होतात तेव्हा नाकारतो,

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥
त्या मनुष्याला परमेश्वराचा खरा प्रेमी म्हणू नये, कारण तो परमेश्वराच्या प्रेमाचा चांगल्या आणि वाईट परिणामानुसार हिशोब ठेवतो आणि असा मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकत नाही. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥
जो आपल्या गुरूला आदरपूर्वक अभिवादन आणि असभ्य नकार दोन्ही देतो तो मूलभूतपणे अगदी सुरुवातीपासूनच चुकीच्या मार्गाने जात आहे.

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥
हे नानक! हे दोन्ही दृष्टिकोन खोटे आहेत आणि ते परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जात नाहीत. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੀਐ ॥
ज्या परमेश्वराला स्मरण करून शांती मिळते; त्या परमेश्वराला नेहमी लक्षात ठेवले पाहिजे.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥
जेव्हा आपल्याला माहीत आहे की आपल्या कृतींचे परिणाम आपल्याला भोगावे लागतील, तेव्हा आपण वाईट कृत्ये का करावी?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
आपण कोणतेही वाईट कर्म करू नये; आपण आपल्या दूरदृष्टी त्याच्या परिणामाचा विचार करावा.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥
आपण कर्माचा असा खेळ खेळायला नको की ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाऊन त्या परमेश्वरासमोर लाज वाटेल, त्यामुळे आपण नेहमी चांगले कर्म करावे.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥
(या मौल्यवान मानवी जीवनात) आपण ती कृत्ये केली पाहिजेत ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान मिळेल. ॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥
एखादा सेवक सेवा करतो, पण तो अहंकार बाळगतो आणि इतरांशी वादविवाद करतो,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥
तो जितका पाहिजे तितका बोलू शकेल, परंतु तो आपल्या गुरूला संतुष्ट करणार नाही.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥
परंतु जर तो अहंकाराशिवाय काम करतो, तर त्याला सम्मान प्राप्त होतो.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥
हे नानक! ज्याच्याशी तो संलग्न आहे त्याच्याबरोबर तो विलीन झाला तर त्याचा आसक्ती मान्य होईल. ॥१॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥
मनामध्ये जे काही आहे ते तोंडावर स्पष्ट होते; स्वत:हून बोललेले शब्द खोटे अभिव्यक्ती असू शकतात.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥
एखाद्याला कोणत्या प्रकारचे न्याय अपेक्षित आहे ते पाहा, तो विष पेरतो, पण त्या बदल्यात अमृत मागतो? (वाईट कृत्ये करणे आणि चांगल्या परिणामाची अपेक्षा करणे). ॥२॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥
अपरिपक्व मनाने असलेल्या व्यक्तीशी मैत्री कधीही कार्य करत नाही.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
त्याला माहीत आहे की तो कार्य करतो; कोणीही स्वत:साठी हे निष्क्रीयपणे प्रयत्न करू शकते.

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥
एक गोष्ट दुसऱ्या गोष्टीमध्ये शोषली जाऊ शकते जर आधीपासूनच ती गोष्ट प्रथम बाजूला ठेवली गेली असेल (त्याचप्रमाणे, एखाद्याने प्रथम मनातून अहंकार आणि दुर्गुण काढून टाकले तरच एखाद्याच्या हृदयात परमेश्वराला स्थापित केले जाऊ शकते).

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ही आज्ञा नाही, तर नम्र प्रार्थना आहे, जी गुरूबरोबर कार्य करते.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥
हे नानक! खोटेपणाच्या सरावाचा परिणाम नेहमी वाईट होतो. फक्त परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याने आनंद प्राप्त होतो.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥
अपरिपक्व सह मैत्री, आणि मोठ्या व्यक्तीशी प्रेम,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥
पाण्यात काढलेल्या रेषेसारखे आहेत, ज्याचे कोणतेही अस्तित्त्व नसते. ॥४॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २ ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥
जर एखादी अज्ञानी व्यक्ती नोकरी करत असेल तर ती व्यक्ती तो नोकरी योग्य प्रकारे करू शकत नाही.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥
जरी त्याने एखादे कार्य योग्य केले तरीही, तो पुढची गोष्ट चुकीची करतो.

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥
जर एखादा सेवक सेवा करीत असेल तर, जो व्यक्ती त्याच्या मालकाच्या इच्छेचे पालन करतो,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥
त्याचा सन्मान वाढतो आणि त्याला दुहेरी बक्षीस मिळते.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥
परंतु जर त्याने आपल्या मालकाच्या बरोबरीचे असल्याचा दावा केला तर तो आपल्या मालकाची नाराजी प्राप्त करतो.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥
तो त्याच्या मिळवलेला पगार गमावतो (बक्षीस), आणि त्याला नेहमी अपमान सहन करावा लागतो.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥
त्यामुळे जो आपल्याला सर्वकाही देतो, नेहमी त्याचे आपण गुणगान करायला पाहिजे.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥
हे नानक! ही आज्ञा नाही तर एक नम्र प्रार्थना आहे जी गुरुबरोबर कार्य करते. ॥२२॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥
श्लोक महला २॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥
ही भेट कोणत्या प्रकारची आहे की आपण दावा केला की आपल्याला ती प्राप्त होते?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥
हे नानक ! सर्वात आश्चर्यकारक देणगी ती आहे जी परमेश्वराचा आशीर्वादाने प्राप्त होते.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥
ही कोणत्या प्रकारची सेवा आहे, ज्याद्वारे गुरुची भीती निघून जात नाही?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥
हे नानक! जो आपल्या सद्‌गुरूमध्ये विलीन होतो त्याला खरा भक्त असतो.॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹ੍ਹੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
हे नानक! देवाच्या मर्यादा ओळखले जाऊ शकत नाही; त्याला अंत किंवा मर्यादा नाही.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥
तो स्वत: निर्माण करतो आणि मग तो स्वत: नष्ट करतो.

ਇਕਨ੍ਹ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥
काही लोक नोकरांसारखे काम करीत आहेत, जणू काही त्यांच्या मानेभोवती साखळ्या आहेत,
तर काही अत्यंत श्रीमंत आहेत, ते अत्यंत आनंदित आहेत.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
तो स्वत: कृती करतो आणि तो स्वत: आपल्याला कृती करण्यास प्रवृत्त करतो. मग मी
कोणाकडे तक्रार करावी?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥
हे नानक, ज्याने ही सृष्टी निर्माण केली - तो स्वत: त्याची काळजी घेतो.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
श्लोक महला १॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥
परमेश्वर स्वत: मानवी शरीरे निर्माण करतो आणि तो स्वत: त्यांना शांती किंवा दु:ख देतो.

ਇਕਨ੍ਹ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥
काहींच्या नशिबात, तो सर्व सुखसोयी लिहितो, तर काही लोकांना दु:ख भोगावे लागते.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥
काही भाग्यवान व्यक्ती निश्चिंत होऊन झोपतात तर काही लोक त्यांचे रक्षक म्हणून त्यांच्या
जवळ उभे राहून त्यांचे रक्षण करतात.

ਤਿਨ੍ਹ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥
हे नानक! त्या मनुष्यांचे जीवन अतिशय सुंदर बनते, ज्याच्यावर परमेश्वर स्वतः आपली कृपादृष्टी
ठेवतो.

ਮਹਲਾ ੨ ॥
महला २॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥
परमेश्वर स्वत: सृष्टीची निर्मिती करतो आणि तिची देखरेख करतो.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥
तो या सृष्टीत जीव निर्माण करतो आणि त्यांचा जन्म-मृत्यू पाहत राहतो.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥
हे नानक! परमेश्वराशिवाय आपण कोणाची प्रार्थना करू शकतो, जेव्हा तो परमेश्वरच स्वतः सर्वकाही करतो? ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥
पउडी :

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
परमेश्वराच्या महानतेबद्दल काहीही सांगितले जाऊ शकत नाही.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
तो निर्माणकर्ता आहे, सर्वशक्तिमान आणि परोपकारी आहे; तो सर्व प्राण्यांना सांत्वन देतो.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥
मानव तेच कर्म करतो जे परमेश्वरानेत्यांच्यासाठी पूर्वनिर्धारित केले आहेत.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
हे नानक! त्या एका परमेश्वराला वगळता मनुष्याला दुसरे कोणतेही शरणस्थान नाही.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ
तो तेच करतो जे त्याला योग्य वाटते. ॥ २४॥ १॥ शुद्ध॥

ਅਰਦਾਸ
प्रार्थना

੧ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥
देव एकच आहे. सर्व विजय अद्भूत गुरू (देवाचा) आहे.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।
आदरणीय तलवार किंवा कृपाण (दुष्टांचा नाश करणाऱ्याच्या रूपातील देव) आम्हाला मदत करो!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥
दहाव्या गुरूंनी वाचलेली आदरणीय तलवारीची कविता.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥
प्रथम तलवारीचे स्मरण करा (दुष्टांचा नाश करणाऱ्या देवाच्या रूपात); मग नानकचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष ठेवा)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥
मग गुरू अंगद, गुरू अमर दास आणि गुरु रामदास यांचे स्मरण आणि ध्यान करा; ते आम्हाला मदत करू शकतात! (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥
गुरू अर्जन, गुरु हरगोविंद आणि आदरणीय गुरू हर राय यांचे स्मरण आणि ध्यान करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥
आदरणीय गुरू हरिकृष्ण यांचे स्मरण आणि ध्यान करा, ज्यांच्या दर्शनाने सर्व दुःख नाहीसे होतात. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर लक्ष द्या)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥
गुरू तेग बहादूर यांचे स्मरण करा आणि मग आध्यात्मिक संपत्तीचे नऊ स्त्रोत (धैर्य, क्षमा, अस्तेय, सौचा, इंद्रिय निग्रह, बुद्धी, विद्या सत्य, अक्रोध) तुमच्या घरी त्वरेने येतील.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥
हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥
आदरणीय दहावे गुरु गोविंद सिंग यांचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर विचार करा). हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
आदरणीय गुरू ग्रंथ साहिबमध्ये असलेल्या दहा राजांच्या दिव्य प्रकाशाचा विचार करा आणि मनन करा आणि तुमचे विचार त्यांच्या दैवी शिकवणीकडे वळवा आणि गुरू ग्रंथ साहिबच्या दर्शनाने आनंद मिळवा; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
चार पुत्रांच्या (गुरू गोविंद सिंग यांच्या) पाच प्रिय व्यक्तींच्या कर्माचा विचार करा; चाळीस हुतात्म्यांपैकी; अदम्य दृढनिश्चयाच्या शूर शिखांचे; नामाच्या रंगात रंगलेल्या भक्तांपैकी; जे नामात लीन झाले होते; ज्यांनी नामाचे स्मरण केले आणि त्यांच्या सहवासात एकत्र जेवले; ज्यांनी मोफत स्वयंपाकघर सुरू केले; ज्यांनी तलवारी चालवल्या (सत्य राखण्यासाठी); ज्यांनी इतरांच्या कमतरतांकडे दुर्लक्ष केले; उपरोक्त सर्व शुद्ध आणि खरोखर एकनिष्ठ होते; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
विचार करा आणि त्या शूर शीख पुरुषांनी तसेच स्त्रियांनी केलेल्या अनोख्या सेवेचा विचार करा, ज्यांनी आपले मस्तक बलिदान दिले परंतु त्यांच्या शीख धर्माचे समर्पण केले नाही; ज्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक भागाचे तुकडे केले गेले; ज्यांच्या डोक्याची त्वचा काढली जायची; ज्यांना बांधून चाकांवर फिरवले गेले आणि त्यांच्या शरीराचे तुकडे-तुकडे केले गेले; ज्यांना आरीने कापले होते; ज्यांची जिवंतपणी कातडी काढली गेली; ज्यांनी गुरुद्वारांची प्रतिष्ठा राखण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले; ज्यांनी त्यांच्या शीख धर्माचा त्याग केला नाही; ज्यांनी त्यांचा शीख धर्म पाळला आणि शेवटच्या श्वासापर्यंत त्यांचे लांब केस जतन केले; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
तुमचे विचार शीख धर्माच्या सर्व सिंहासनांवर आणि सर्व गुरुद्वारांकडे वळवा; म्हणा वाहे गुरू! (आश्चर्यकारक देव)!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।
प्रथम संपूर्ण आदरणीय खालशांनी तुझ्या नामाचे चिंतन करावे अशी विनंती करतो; आणि सर्व सुख आणि आराम अशा ध्यानाद्वारे मिळू शकतात.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
जेथे जेथे आदरणीय खालसा उपस्थित असेल तेथे तुमचे संरक्षण आणि कृपा द्या; मुक्त स्वयंपाकघर आणि तलवार कधीही अपयशी होऊ नये; आपल्या भक्तांचा सन्मान राखा; शीख लोकांवर विजय मिळवा; आदरणीय तलवार नेहमी आमच्या मदतीला येवो; खालशांना नेहमीच सन्मान मिळो; म्हणा वाहे गुरू! (अद्‌भुत देव)!

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!
शिखांना शीख धर्माची भेट, लांब केसांची देणगी, शीख कायदे पाळण्याची देणगी, दैवी ज्ञानाची देणगी, दृढ विश्वासाची देणगी, विश्वासाची देणगी आणि नामाची सर्वात मोठी भेट द्या. हे देवा! गायक, वाडा आणि ध्वज सदैव अस्तित्वात असू द्या; सत्याचा सदैव विजय असो; वाहे गुरु (आश्चर्यकारक देव)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।
सर्व शीखांची मने नम्र राहोत आणि त्यांची बुद्धी उदात्त होवो; हे देवा! तू बुद्धीचा रक्षक आहेस.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।
हे खरे पिता, वाहे गुरु! तू नम्रांचा सन्मान आहेस, असहायांचे सामर्थ्य आहेस, निराधारांचे आश्रयस्थान आहेस, आम्ही तुझ्या उपस्थितीत नम्रपणे प्रार्थना करतो...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।
वरील प्रार्थनेचे पठण करताना आमच्या चुका आणि उणीवा क्षमा करा. दयाळूपणे सर्वांच्या उद्देश्यांना पूर्ण करा.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।
कृपा करून आम्हांला त्या खऱ्या भक्तांची भेट घडवून दे, ज्यांच्या भेटीने आम्ही तुझ्या नामाचे स्मरण व चिंतन करू शकतो. हे देवा! खरे गुरू नानक यांच्या द्वारे, तुझे नाव उंच होवो आणि तुझ्या इच्छेनुसार सर्वांची उन्नती होवो.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ
खालसा देवाचा आहे; सर्व विजय हा देवाचा विजय आहे.

आत्म्याच्या प्रवासाला सुरुवात करा: तुमच्या आत्म्याचे संगोपन करा

तुमच्या आध्यात्मिक प्रवासाला उन्नत करण्यासाठी आणि जीवनात खोल अर्थ शोधण्यासाठी पद्धती शोधा.

या प्रवासासाठी शीख धर्माची तीन मूलभूत तत्त्वे:

नाम जप: दैवी स्मरण

किरात करणी: प्रामाणिकपणे काम करा

वंद छकना: इतरांसोबत वाटून घेणे

आपल्याला आध्यात्मिक मुक्ती (मुक्ती) आणि न्याय्य समाजाकडे मार्गदर्शन करा. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये अंतर्भूत असलेली ही तत्त्वे शीख जीवनाचा पाया आहेत.

चौथे गुरु राम दास जी यांचे दैनंदिन व्यवहारासाठी ज्ञान: गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये (पृष्ठे ३०५-३०६), ते शिखांच्या दैनंदिन आध्यात्मिक प्रवासाबद्दल सखोल अंतर्दृष्टी देतात:

दिवसाचे पहिले कार्य: गुरूचा खरा शिष्य दररोज प्रेमाने दैवी स्मरण करून सुरुवात करतो.

शरीर आणि मन शुद्ध करा: लवकर उठा, स्नान करा आणि देवाच्या स्मरणात स्वतःला मग्न करा, तुमचा आत्मा दैवी अमृताने न्हाऊन निघाला आहे असे वाटून घ्या.

स्मरणातून मुक्तता: गुरुंच्या शिकवणींचे पालन केल्याने आणि भक्तीने ईश्वराचे नाव स्मरण केल्याने सांसारिक आसक्तीमुळे होणारे दुःख आणि अंतर्गत अशांतता दूर होते.

गाणे आणि चिंतन: तुमच्या दैनंदिन कामांमध्ये सतत ईश्वरी स्तुती करा आणि ईश्वरी नावाचे चिंतन करा.

शांतीचे किरण बना: प्रत्येक श्वासाने ईश्वरी नावाचे प्रेमाने स्मरण करणारा गुरुचा अनुयायी एक शांत आणि प्रेरणादायी आत्मा बनतो.

दैवी ज्ञान प्राप्त करा: गुरु ज्यांनी त्यांची कृपा मिळवली आहे त्यांना हे गहन ज्ञान देतात.

इतरांना प्रेरणा द्या: गुरु नानक अशा शिष्याला नमन करतात जो केवळ ईश्वरी नावाचे स्मरण करत नाही तर इतरांनाही तेच करण्यास प्रेरित करतो.

दुर्मिळ आणि मौल्यवान आत्मे: खरोखर समर्पित व्यक्ती दुर्मिळ असतात, तरीही त्यांचे ईश्वरी स्मरण असंख्य इतरांना आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभदायक ठरते.

नकारात्मकता टाळा: गुरुंच्या शिकवणींकडे दुर्लक्ष करणाऱ्या आणि आध्यात्मिक अज्ञानाच्या चक्रात अडकलेल्यांपासून स्वतःला दूर ठेवा. जे तुमच्या उपस्थितीत गोड बोलतात परंतु तुमच्या पाठीमागे नकारात्मकता पसरवतात त्यांच्यापासून सावध रहा.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमत्तेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्‌गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो

एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरुंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणातात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात.

अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, ॲलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:
गुरु नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पती आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:
स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरु अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:
शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनऱ्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:
स्त्रियांनी बुरखा घालू नये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्त्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्वा न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:
"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस.आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली. -P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

“मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते” - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा “पटका” असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे.शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शीखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शीखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शीखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरु गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्‌गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्‌गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत्), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

"विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.